

ชื่อวิทยานิพนธ์ การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา ในโครงการขยาย
โอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน : กรณีศึกษาโรงเรียนชุมชนดงม่วงไข่
จังหวัดสกลนคร

ชื่อผู้ทำวิทยานิพนธ์ นางเพ็ญพิศ พฤษะวัน

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ เรณู คุปต์หิรัญ)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.บุรุษชัย จงกลณี)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะกรณีโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการบริหารงาน
วิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานในเรื่อง
(1) การวางแผนเกี่ยวกับวิชาการ (2) การบริหารหลักสูตร (3) การจัดการเรียนการสอน
(4) การจัดการเกี่ยวกับการเรียนการสอน (5) การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน
และการติดตามผลนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาไปแล้ว ผู้วิจัยได้เลือกโรงเรียนชุมชนดงม่วงไข่
หมู่ 2 ตำบลม่วงไข่ อำเภอนั่งโค่น จังหวัดสกลนคร เป็นสถานที่ทำการศึกษา วิธีการเก็บ
รวบรวมข้อมูล ใช้การสังเกต การสัมภาษณ์อย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ ศึกษาจาก
เอกสาร เครื่องมือที่ช่วยในการเก็บข้อมูลในภาคสนามมีเทปบันทึกเสียง กล้องถ่ายรูป หัวข้อใน
การสัมภาษณ์ และแบบบันทึกภาคสนาม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การตีความหมาย จากปรากฏการณ์ที่
เกิดขึ้นในระหว่างที่เก็บรวบรวมข้อมูลแล้วสรุปด้วยตัวผู้วิจัยเอง

ผลการวิจัย

1. โรงเรียนมีการวางแผนเกี่ยวกับงานวิชาการ คือ การจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี การจัดทำแผนการสอน การจัดทำบันทึกการสอน และการจัดทำปฏิทินปฏิบัติงานวิชาการ การวางแผนนี้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการ
2. ด้านการบริหารหลักสูตร โรงเรียนมีการเตรียมความพร้อมให้กับบุคลากร การส่งเสริมการเรียนการสอน การพัฒนาบุคลากร และการประชาสัมพันธ์หลักสูตร สามารถนำหลักสูตรไปใช้ให้เกิดผลตามแนวทางที่โครงการกำหนด
3. ด้านการจัดการเรียนการสอน โรงเรียนมีการจัดแผนการเรียนตามความสนใจและความถนัดของผู้เรียน การจัดการการสอนจัดตามที่หลักสูตรกำหนด การจัดชั้นเรียนเป็นแบบคละกันระหว่างเด็กเก่งกับเด็กอ่อน การจัดครูเข้าสอนเลือกตามความสามารถ ความถนัด และสาขาวิชาเอกของครู การจัดแบบเรียนจัดตามรายวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตรและมีบริการแจกแบบเรียนให้นักเรียนที่ขาดแคลน ครูมือครูได้รับจากสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด แต่มีจำนวนไม่เพียงพอกับบุคลากรการปรับปรุงการเรียนการสอนใช้วิธีพัฒนาบุคลากร การปรับปรุงวิธีสอน การใช้สื่อ และการนิเทศการสอน
4. การจัดบริการเกี่ยวกับการเรียนการสอน โรงเรียนสามารถผลิตสื่อ และให้บริการด้านสื่อแก่บุคลากร แต่ขาดแคลนสื่อวิชาวิทยาศาสตร์ ห้องสมุดให้บริการไม่เพียงพอกับการศึกษาค้นคว้าของนักเรียน การนิเทศการสอนมีบริการทั้งการนิเทศภายในและการนิเทศภายนอก โดยเน้นการนิเทศภายใน
5. การวัดผลและประเมินผล ใช้วิธีการตามคู่มือการดำเนินงานของ สปช. กำหนดเกณฑ์การวัดผลโดยกลุ่มโรงเรียน และใช้ข้อสอบของการวิชาการ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี โรงเรียนมีการติดตามผลนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาแล้ว ปรากฏผลว่านักเรียนที่จบไปแล้วศึกษาต่อในชั้นสูงขึ้นมีประมาณ ร้อยละ 60 และออกไปประกอบอาชีพ ร้อยละ 40

THESIS TITLE : ACADEMIC ADMINISTRATION OF THE BASIC EDUCATIONAL
EXPANSION SCHOOLS : A CASE STUDY OF DONG MUANGKHAI
COMMUNITY SCHOOL, SAKON NAKHON PROVINCE

AUTHOR : MRS.PIENGPIT BRIKSHAVANNA

THESIS ADVISORY COMMITTEE :

Ranu Kuptusthein.....Chairman
(Associate Professor Ranu Kuptusthein)

Buranchai Chongolnee.....Member
(Associate Professor Dr. Buranchai Chongolnee)

ABSTRACT

This research was a case study of which the main purpose to survey the current situation of academic administration of elementary schools participating in the Project for expanded Opportunities for Basic Education with respect to

1. Planning
2. Curriculum Implementation
3. Instructional Organization
4. Instructional Facilitation
5. Measurement and evaluation and the follow-up of students who have graduated.

The case study was conducted at Dong-Muangkhai Community School, Moo 2, Tambon Muangkhai, Pangkhon District, Sakon Nakhon. The data were collected by using observations, interviews-both formal and

informal, and documentary study. Interview guide, fieldnotes, taperecorder and camera were provided for data collection. The researcher used interpretation and conclusion generating for data analysis.

Findings

1. The school had a specific plan for the academic affairs. There are yearly action plan, lesson plans and a diary of academic activities. This planning was done in response to the objectives of the project.

2. As for the implementation of the curriculum, the readiness of the staff was built up to an adequate level through many sessions of trainings or workshops to promote instructions, understanding of the curriculum, personnel development, and to get all the parties involved to know how to implement the curriculum to make them realize their specified objectives.

3. In instructional administration, programs of instruction were organized according to interest and aptitude of students. Class schedules were arranged according to the curriculum. Classes consisted of heterogeneous groups of students. Teachers were assigned to classes according to their aptitude, ability and field of specialization. Text books were provided according to courses of instruction in the curriculum. Some teachers' handbooks or manuals were provided by Provincial Primary Education Office, but they were not enough for the teachers. The improvement of instruction was done through personnel development, improved teaching methodology, the implementation of instructional media and teaching supervision.

4. For facilitation of instruction the school could produce instructional media. It could be served for the teachers. The instructional media for the teaching of science were inadequate. The library did not have enough reference books for students. The supervision of instruction was given by personnel within and from outside the school and the supervision was done emphatically by the teachers with in the school.

5. The measurement and evaluation were conducted according to the procedures recommended in the guide books produced by the National Primary Education Committee Office, but the criteria were set by the school clusters separately. The achievement of students was at high level. The school followed up the after school accomplishments of students who had graduated. Sixty per cent of the students studied higher classes and the rest entered the work force.